

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 23

Poznámka k vydaniu: Úplný slovenský preklad historického textu. Politické, vojenské, spravodajské a zdravotné obvinenia a neoverené vysvetlenia udalostí sú tvrdeniami autora, nie overenými faktmi. Táto poznámka sa vzťahuje na celý list vrátane zoznamov údajných zbraní.

Ahojte, priatelia, tu je Dr. Beter. Dnes je 24. apríla 1977 a toto je môj mesačný Audioletter č. 23.

Pred dvoma mesiacmi som v Audioletter č. 21 za február 1977 vysvetlil, ako sa Amerika počas dvoch a viacerých generácií premenila na celonárodného energetického závisláka a ako majú štyria bratia Rockefellerovci túto závislosť použiť proti nám vypnutím našej národnej bezpečnosti. Len pred štyrmi dňami, 20. apríla 1977, sa tento proces naozaj rozbehol prostredníctvom revolučného energetického programu Davida Rockefellera, ktorý svetu oznámil jeho zamestnanec Jimmy Carter. Náhodnému pozorovateľovi sa to musí zdať neuveriteľné: nová administratíva pod novým prezidentom bez predchádzajúcich skúseností vo Washingtone za iba tri krátke mesiace urobila to, čo sa nijakej predchádzajúcej administratíve nepodarilo - vypracovala komplexný, podrobný energetický program pre najzložitejšiu ekonomiku na zemi. Pán Carter nám navyše hovorí, že musíme robiť, čo nám povie, aby sme sa vyhli „národnej katastrofe“, a že musíme konať teraz. Prečo ten zhon? Prečo tá náhla naliehavosť? A prečo osobitne nazýva svoj energetický program „morálnym ekvivalentom vojny“? Odpoveď je v tom, pred čím som vás varoval na konci mesačného Audioletter č. 22 minulý mesiac.

CIA usilovne pripravuje svoj údajný vrcholný úspech: zinscenovanie strašného teroristického činu, ktorý má rozpútať vojnu na celom Blízkom východe. Má spustiť upravenú, aktualizovanú verziu podrobného vojnového plánu, ktorý som odhalil v mesačnom Audioletter č. 6 za november 1975. Tento plán zahŕňa obmedzený jadrový úder zo Sinaja na uzavretie ropných vrtov arabských krajín OPEC okrem Líbye, ktorú ovláda CIA. Okamžite to povedie k veľmi prísnemu prídellovému hospodáreniu s energiou v Spojených štátoch a federálna vláda konečne bude môcť vydať tie vzácne benzínové prídellové kupóny, ktoré čakajú na použitie už viac než tri roky. Carterov energetický plán so svojou vojnovou atmosférou je teda v skutočnosti prvým krokom postupného prechodu Spojených štátov na vojnový režim. Má rovnaký účel ako vyhlásenie výnimočného stavu prezidentom Franklinom D. Rooseveltom v máji 1941, šesť mesiacov pred Pearl Harborom, aby začal pripravovať Ameriku na vojnu, ktorú pomáhal vyvolať. Druhý významný krok nášho postupného prechodu na vojnový režim má nastať pri vojnovom prerušení dodávok blízkovýchodnej ropy. Poskytne to dokonalú zámienku na skutočné vyhlásenie národného výnimočného stavu. To zas aktivuje všetky diktátorské prezidentské právomoci uvedené vo výkonnom nariadení 11921, ktoré prezident Ford veľmi potichu podpísal v júni 1976 a ktoré som opísal v Audioletter č. 14 za júl 1976.

Audioletter č. 14 je, samozrejme, aj vydaním, v ktorom som prvý raz odhalil prítomnosť sovietskych podvodných rakiet a bômb v našich teritoriálnych vodách. Pripravovaný hrozný blízkovýchodný incident, o ktorom vrúcne dúfam a modlím sa, že ho predbežné odhalenie nejako odvráti, má vyvolať obmedzenú jadrovú vojnu na Blízkom východe. Tá má spustiť reťaz udalostí vrcholiacu PRVOU JADROVOU VOJNOU medzi Sovietskym zväzom a Spojenými štátmi americkými. Pôvodne malo ísť o starostlivo naprogramovanú vojnu na vzájomný prospech Rockefellerovho kartelu a jeho sovietskych spojencov, pričom Rockefellerovci a ich blízki mali bezpečne prečkať vojnu v jadrovej bezpečnej zóne naprieč severom Spojených štátov. Odkedy však Sovietsky zväz začal v lete 1976 Rockefellerovcov zrádzať, vojnové plány sa horúčkovo upravujú. Ani šialené Rockefellerove ústupky Sovietom obsiahnuté v dohode z Červeného piatku 1. októbra 1976, ktorú som v tom mesiaci odhalil v Audioletter č. 17, nedokázali úplne obnoviť rockefellerovsko-sovietske spojenectvo. Teraz sa teda môže stať čokoľvek. Bratia Rockefellerovci, ktorí sa tak dlho svojou nesmiernou mocou pokúšali hrať na Boha, teraz zisťujú, že aj oni sú omylní ľudia, hoci to stále odmietajú vedome priznať. Priatelia, moc

Rockefellerovej ríše dnes ničí samu seba; tak ako Samson strhol chrám okolo seba, Rockefellerovci hrozia strhnúť modernú civilizáciu na vlastné hlavy, keď sa ich moc vymyká kontrole a rúti do pekla jadrovej vojny.

Začiatkom tohto mesiaca, 7. apríla 1977, izraelský premiér Rabin rezignoval. Tlač jeho rezignáciu zveličila, akoby išlo o ďalší Watergate, ale v skutočnosti šlo len o technickú záležitosť skromného bankového účtu, ktorý Rabin v rozpore s vládnymi predpismi mal tu vo Washingtone, D. C. Zo dňa na deň bol mimo úradu a jeho verejná kariéra bola označovaná za zničenú. Skutočným dôvodom jeho bleskového odchodu z izraelskej politiky však podľa autora bolo, že sa dozvedel o sprisahaní CIA na rozpútanie vojny na Blízkom východe a nechcel sa na ňom podieľať. Je to takmer opakovanie náhlej nevysvetlenej rezignácie Sira Harolda Wilsona z funkcie britského premiéra 16. marca 1976, pred niečo viac než rokom. Ako som vtedy vysvetlil v mesačnom Audioletter č. 10, Wilson rezignoval, pretože sa dozvedel o pripravovanom vojnovom pláne a nechcel s ním mať nič spoločné. Prípravy na vojnu teda pokračujú a naši vládcovia to vedia. Čo však americká verejnosť ako celok? Kolíky vedia, v akom sme nebezpečenstve? A najmä kolíky tomu veria natolko, aby niečo urobili? Priatelia, väčšina Američanov si dnes vzala dovolenku od reality, ale v nie príliš vzdialenej budúcnosti sa realite bude musieť postaviť.

Moje dnešné tri osobitné témy sú:

Téma č. 1 - PREDVOJNOVÁ SABOTÁŽ AMERIKY

Téma č. 2 - PRICHÁDZAJÚCA NÁMORNÁ BITKA O SPOJENÉ ŠTÁTY A SVET

Téma č. 3 - NEVYROZPRÁVANÁ OSOBNÁ OBEŤ GENERÁLA GEORGEA S. BROWNA

Téma č. 1 - Na začiatku 20. storočia už Rockefellerov monopol Standard Oil ovládal Spojené štáty, ale v zahraničí čelil dvom mocným ropným konkurentom. Jedným bolo Britské impérium, o ktorého zničení dvoma svetovými vojnami som hovoril na viacerých predchádzajúcich kazetách. Druhý zahraničný konkurent bol v rope ešte väčší než Britské impérium a bol napadnutý a zničený ako prvý. Tým konkurentom bolo cárske Rusko. Po bolševickej revolúcii v roku 1917 boli vlastníci a podnikatelia všetkého druhu vo veľkom počte zbavení majetku a likvidovaní. Súčasťou toho bolo zámerné úplné zničenie ropných polí, rafinérií, tankerov a všetkého súvisiaceho s ropou. Malá skupina revolucionárov pod Leninom a Trockým, vyslaná do Ruska s pomocou Rockefellerových financií, odvieďla svoju prácu dobre. Za niekoľko rokov nový komunistický režim Sovietskeho zväzu privítal záujmy Rockefellerovcov a Standard Oil s otvorenou náručou, aby znovu rozvíjali obrovské ruské ropné zásoby. Od toho dňa až dodnes sa prakticky všetka ropa odchádzajúca zo Sovietskeho zväzu prepravuje tankermi Rockefellerovej ríše Standard Oil pod rôznymi menami, prostredníkmi a štátnymi vlajkami. Pre dôkladné a veľmi nezvyčajné odhalenie ropnej konkurencie, ktorú Rockefellerovcom predstavovalo cárske Rusko, vrelo odporúčam novú knihu Roberta V. Tolda „RUSKÍ ROCKEFELLEROVCI - SÁGA RODINY NOBELOVCOV A RUSKÉHO ROPNÉHO PRIEMYSLU“, vydanú v Hoover Institution Press, Stanford University, Stanford, California 94305. Cena vrátane poštovného je 15,95 dolára.

Celé desaťročia po bolševickej revolúcii boli sovietski vládcovia úplne závislí od nepretržitých transfúzií peňazí, technického know-how, potravín a zbraní zo Západu. Kremľ vládol obrovskému národu železnou päsťou a Rockefellerovci sa na tejto vláde podieľali. Sovietsky zväz sa preto javil ako dokonalý prostriedok na podrobenie celého sveta mimoriadne bohatým Rockefellerovcom a ich blízkym. Stačilo, aspoň si to mysleli, postupne budovať sovietsky systém a zároveň nechať vykrvacať ťažšie ovládateľné Spojené štáty a západný svet. Takú situáciu štyria bratia Rockefellerovci dávno

zdedili - doslova v nej vyrástli a sotva si vedeli predstaviť, že by to mohlo byť inak. Teraz je to však inak. Sovietsky zväz už dokáže prežiť bez pokračujúcej vonkajšej pomoci, zrádza Rockefellerovcov a trpieť za to budeme my, ľudia. Teraz Rockefellerovci aj Sovietsi manévrujú, hrajú zložitú hru a po celý čas sa snažia vyjsť z budúceho konfliktu ako najvyššia moc. Rovnako ako sa však plánovalo pred rozpadom spoločenstva, hlavným a najdôležitejším bojiskom majú byť Spojené štáty americké. Sovietsky zväz usilovne oslabuje Ameriku doma aj v zahraničí, aby sme mohli byť porazení v PRVEJ JADROVEJ VOJNE. Rockefellerovci sa pokúšajú náš národ premeniť na úplnú diktatúru pod svojou nadvládou. Obe strany sa snažia oslabenie americkej slobody využiť na vlastný osobitný prospech.

Ústredným bodom Rockefellerovho programu úplného prevzatia Ameriky je teraz takzvaný CARTEROV ENERGETICKÝ PROGRAM. CIA nedávno n-á-h-l-e zvýšila odhady sovietskych výdavkov na novú vojenskú techniku a zariadenia na štvornásobok predchádzajúceho čísla, aby nás vydesila. Podobne poskytla Carterovi materiál pre jeho energetický mlyn, ktorý nás má zomlieť do podriadenosti: vydala správu, podľa ktorej sú svetové ropné zásoby oveľa nižšie, než sa dovtedy myslelo. Obe správy CIA sú nezmysly, vydané čisto na propagandistické účely. CIA pod admirálom Turnerom, Rockefellerovým človekom, teda pokračuje v prípravách obmedzeného jadrového úderu zo Sinaja na začatie vojny. Americké stíhacie bombardéry F-15 sú už na Sinaji k dispozícii a ľahko by zasiahli všetkých päť či viac arabských cieľových oblastí. Osobitné jadrové zbrane nízkej účinnosti na túto úlohu už sú na mieste, uložené pod zemou v takzvanej americkej monitorovacej stanici na Sinaji. Samotné bomby sú atómové, nie vodíkové, veľmi čisté, s hlavnými tlakovo-výbuchovými účinkami obmedzenými na polomer iba 300 až 400 yardov - presne vhodné na takzvaný chirurgický útok, ktorý má zničiť ropné vrty v cieľových oblastiach.

Pokiaľ ide o Ameriku, hoci aljašská ropa má toto leto začať tečť ropovodom, do nižšie položených Spojených štátov sa nedostane. Je to ropa s vysokým obsahom síry, ktorú rafinérie na západnom pobreží nedokážu spracovať, hoci mali desať rokov na prípravu. Rockefellerov plán namiesto toho je dopraviť ju do Japonska, samozrejme s pekným ziskom, a rozdiel vyrovnať ďalším dovozom - hádajte čoho - arabskej ropy. Keď sa arabská ropa odstaví, budú sa pokúšať časť inak nepoužiteľnej aljašskej ropy dopravovať na pobrežie Mexického zálivu malými, neefektívnymi tankermi cez Panamský prieplav, na ktorý mieria podvodné rakety aj rakety v Guyane. Prudký pokles dodávok ropy ešte zhorší zníženie zásob potravín, ktoré už spôsobuje sucho tu v Amerike. K suchu prispievajú mnohé činitele vrátane sovietskych zásahov do počasia, ktoré som už spomínal, ale aj činnosti pod Rockefellerovou kontrolou. Napríklad v Audioletter č. 9 za február 1976 som uviedol, že Rockefellerove ropné spoločnosti roky vedome znižujú hladinu podzemnej vody v mnohých oblastiach Stredozápadu a Veľkých prérií nadmerným čerpaním z ropných vrtov. Teraz práve v mnohých z týchto oblastí nízka hladina podzemnej vody prehľbuje krízu zo sucha.

Rockefellerovci pritom nikdy nestrácajú zo zreteľa svoje ciele, nech sú akokoľvek nútení meniť taktiku. Ich cieľom pre Ameriku je DIKTATÚRA podľa vzoru vysvetleného v tajnej novej ústave, ktorú som odhalil na hovorenej kazete Audio Book č. 4 vydananej v júli 1975. Pod zámienkou „reorganizácie vlády“ sa ustanovenia tejto diktátorskej novej ústavy postupne po častiach vnucujú Spojeným štátom, zatiaľ čo našu skutočnú ústavu čoraz viac „vykladajú“ tak, až prestáva existovať.

Zo všetkých vecí rozhodujúcich, či národ v kríze prežije alebo podľahne, je však stále najdôležitejší ľudský duch. Silný duch a hlboké odhodlanie môžu prekonať zdanlivo neprekonateľné prekážky a urobiť národ nepokoriteľným. Slabý duch bez presvedčenia a hodnôt však necháva ľudí bezbranných - bezbranných bez ohľadu na množstvo panciera či zbrane, ktorými disponujú. Preto bol ľudský duch najtrvalejším terčom Rockefellerovej skupiny „Jedného sveta“ aj sovietskych vládcov.

Minulý mesiac som v Audioletter č. 22 poukázal na jeden z extrémov cirkevnej filozofie, ktorý Rockefellerovci a ich spolupracovníci presadzujú po generácie všade, kde môžu. Ide o odtrhnutie morálnych a duchovných poučení náboženstva od každodenných rozhodnutí a činov, akoby medzi nimi nebol žiadny vzťah okrem prázdnych slov. Z akýchkoľvek dôvodov tento extrém dnes zosobňuje Jimmy Carter. Opačný extrém je rovnako smrteľný, ak nie viac. Je ním zriedenie duchovného učenia, pre ktoré cirkvi pôvodne existovali, a jeho nahradenie kázaním o hospodárskych, politických a spoločenských otázkach. Je to hra s ohňom; presne to však Národná rada cirkví a jej sesterská Svetová rada cirkví robia celé desaťročia. Pred 28. novembrom 1950 sa Národná rada nazývala Federálna rada cirkví. Roky ju na celoštátnej úrovni ovládali Rockefellerovci a ich agent John Foster Dulles a dostávala viaceré granty Rockefellerovej nadácie. Federálna rada sa však natolko stotožnila s politickým aktivizmom na podporu socialistických vecí, že vyvolávala rastúcu nedôveru. Názov sa preto zmenil na Národnú radu cirkví a jej poškrvnená svätožiara sa vyleštila verejnými uisteniami, že ide o novú organizáciu venujúcu sa skutočnému poslaniu cirkvi. V cirkvách zastrešených Národnou radou bolo veľa vplyvných laikov, ktorí chceli pomôcť zabezpečiť, aby sa údajne nová organizácia naozaj venovala náležitým cirkevným otázkam. Vznikol preto Národný laický výbor pod predsedníctvom zosnulého J. Howarda Pugha, skutočne veľkého Američana, ktorý bol riaditeľom a prezidentom Sun Oil Co., keď ešte bola slobodná od chamtivých pazúrov Rockefellerovcov. Národný laický výbor existoval od 28. marca 1951 do 30. júna 1955.

Celý príbeh Národného laického výboru Národnej rady cirkví rozpráva „Záverečná správa predsedu“ J. Howarda Pugha. Žiaľ, táto dôležitá správa je už dlho potláčaná a pochovaná. Mám jednu z veľmi mála kópií, o ktorých sa ešte vie, že existujú. Prečítam preto niekoľko krátkych pasáží z predsedovho vysvetľujúceho listu, ktorý tvorí predslov celej správy. Citáty nasledujú v pôvodnom poradí; hoci plne nevystihujú jeho celý vysvetľujúci list, tým menej celú 316-stranovú správu, verím, že ich nájdete výrečné:

„Pri zlyhaní tohto veľmi dôležitého úsilia vytvoriť trvalé partnerstvo medzi duchovenstvom a laikmi cítim skutočnú zodpovednosť poskytnúť úplný a vecný opis krokov, ktoré viedli k rozhodnutiu rady ukončiť účasť laikov.“

„My laici sme boli nielen v hlbokkej menšine, ale často aj na opačnom póle než duchovní, ktorí nás na zasadnutiach vždy prehlasovali pomerom desať ku jednej.“

„Členovia Laického výboru boli často nepochopení v naliehavosti svojho úsilia držať cirkvi mimo politiky a v trvaní na sľúbenej evanjelizácii. Naším predpokladom bolo, že namiesto obracania sa na vládu by mala cirkev venovať energiu rozvíjaniu kresťanských vlastností - pravdy, poctivosti, spravodlivého zaobchádzania, štedrosti, spravodlivosti a dobročinnosti - v srdciach a myšliach ľudí. Pokúšali sme sa zdôrazniť, že Kristus kladol dôraz nie na rozšírený štát, ale na dôstojnosť a zodpovednosť jednotlivca.“

„Laickému výboru sa zdalo, že ich filozofia smeruje k stále sa rozširujúcej vláde.“

„Až na malé výnimky členovia Laického výboru súhlasili slúžiť iba preto, že boli uistení, že nová Národná rada sa vyhne politickým zapojeniam a sporom starej Federálnej rady cirkví, ktorú nahradila.“

„Väčšina členov Laického výboru napokon pochopila, že medzi myslením laikov a duchovných a vedúcich predstaviteľov denominačných orgánov tvoriacich Národnú radu existuje široká priepasť.“

„Tak 30. júna 1955 Laický výbor prestal existovať ako výbor Generálnej rady.“

„Členovia Laického výboru verili a vyhlásili, že politické dobrodružstvá Národnej rady v oblastiach hospodárskych a politických sporov vážne prekážajú kresťanskému vedeniu v naliehavých oblastiach evanjelizácie, spoločenstva a vzdelávania, namiesto toho, aby mu pomáhali.“

„Zo záznamov sa zdá, že Národná rada nedokázala nájsť priestor pre odpor voči filozofiám a praktikám preneseným zo starej Federálnej rady. Bez trpezlivosti vyriešiť základný problém sa ho pokúsila pochovať.“

Tak sa, priatelia, pred viac než dvadsiatimi rokmi skončilo posledné veľké úsilie odkloniť Rockefellerovcami ovládanú Národnú radu cirkví od politických programov k duchovným otázkam. Po viac než štyroch rokoch frustrujúceho úsilia bol Národný laický výbor rozpustený. Znamenalo to koniec akéhokoľvek vplyvu bežného cirkevného obyvateľstva Ameriky na politiku Národnej rady cirkví. Rada pokračovala svojou cestou, hlásala verejnosti, že zastupuje 34 000 000 protestantov, a túto mocenskú základňu využívala na podkopávanie našej slobodnej republiky. Veľa urobila na otupenie a oslabenie ducha miliónov Američanov a zmiernenie nášho odporu voči komunizmu. Dúfajme a modlime sa, že v týchto nebezpečných dňoch konečne uzrie svetlo a začne amerického ducha budovať namiesto ničenia.

Téma č. 2 - V mesačnom Audioletter č. 15 za august 1976 som vysvetlil, že rozmiestňovanie jadrových rakiet krátkeho doletu odpaľovaných spod vody v našich teritoriálnych vodách je súčasťou sovietskej námornej stratégie na dobytie Spojených štátov a sveta. Platí to naďalej. Admirál Gorškov, ktorý velí sovietskemu námorníctvu viac než dvadsať rokov, z neho vybudoval bojovú silu radikálne odlišnú od akejkolvek flotily, akú svet kedy videl. Keď sa približujeme k samému prahu vojny, nie je náhoda, že člen Rockefellerovho vnútorného kruhu na čele CIA je tiež admirál - štvorhviezdičkový admirál Stansfield Turner. CIA sa stala najmocnejšou vojenskou organizáciou Spojených štátov a PRVÁ JADROVÁ VOJNA sa bude točiť okolo námornej stratégie. Dôležitosť sovietskeho námorníctva aj jeho veľkú odlišnosť od amerického ilustruje jediný fakt: keď koncom roku 1974 vstúpil do operačnej služby v Sovietskom zväze nadzvukový diaľkový bombardér Backfire, vstúpil súčasne do námorníctva aj letectva. Je to ako dať náš nový nadzvukový bombardér B-1 námorníctvu, aby na ňom lietalo; alebo keďže B-1 proti sovietskemu Backfire ešte stále nemáme, nechať námorníctvo lietať na B-52. Naše námorníctvo, samozrejme, strategické bombardéry nepoužíva. Americké námorníctvo, podobne ako britské a väčšina veľkých námorníctiev v dejinách, má za jednu z hlavných úloh ochranu obchodných námorných ciest, čo je v zásade obranný boj. Od druhej svetovej vojny získalo aj útočné úlohy, ktorých význam postupne rastie, vrátane schopnosti útočiť z mora balistickými raketami odpaľovanými z ponoriek. Tradičnú obrannú úlohu ochrany námorných ciest však nikdy nesmie zanedbať. Admirál Gorškov sa naopak mohol sústrediť na budovanie námorníctva takmer úplne útočnej povahy. Sovietske rybárske trawler, niektoré skutočné, sa potulujú po svete, ale prežitie Sovietskeho zväzu od mora nezávisí ani zďaleka tak ako prežitie Spojených štátov. Sovietske námorníctvo je preto určené predovšetkým na útočné operácie. Zahŕňa to nielen prerušenie nepriateľských námorných ciest a napádanie flotíl na mori, ale aj bezprecedentný dôraz na prenášanie námornej moci na pevninu. To znamená nielen výsadky a taktické bombardovanie, ale aj strategický útok - úlohu, ktorú zvyčajne spájame iba so sovietskym letectvom, jeho medzikontinentálnymi raketami a bombardérmi.

Nové sovietske námorníctvo admirála Gorškova sa od nášho líši aj inak. Okrem raketových ponoriek sa americká flotila organizuje okolo lietadlovej lode, zatiaľ čo sovietska okolo ponorky. Americké operačné zväzy zahŕňajú rôzne lode určené na koordináciu s potrebami a schopnosťami lietadlovej lode. Podobne sovietske hladinové lode všetkého druhu majú rôznymi spôsobmi podporovať obrovskú ponorkovú silu. Platí to aj pre nové sovietske lietadlové lode, ktoré sa teraz začínajú objavovať, pretože sovietske námorné letectvo je silno orientované na protiponorkový boj, hoci má aj ďalšie schopnosti.

Relatívne námorné schopnosti Sovietskeho zväzu a Spojených štátov sa pri rozhovoroch o obmedzení strategických zbraní SALT nikdy neposudzovali, okrem balistických rakiet odpaľovaných z mora. Pritom práve prichádzajúca námorná konfrontácia by mohla sama rozhodnúť výsledok PRVEJ JADROVEJ VOJNY. Často sa napríklad zabúda, že NATO je predovšetkým námorným spojenectvom. V kontrolovaných hlavných amerických médiách počúvame o NATO, akoby jedinými problémami boli problémy pozemnej armády, napríklad hrdzavé tanky a nedostatok náhradných dielov. Keď správy spomenú hlavného spojeneckého veliteľa v Európe, ktorým je teraz generál Alexander Haig, často ho nazývajú šéfom NATO či podobne. V skutočnosti je však iba jedným z troch rovnocenných veliteľov NATO. Ďalší dvaja sú námorní veliteľia: hlavný veliteľ oblasti Lamanšského prielivu a hlavný spojenecký veliteľ Atlantiku so sídlom v Norfolku vo Virgínii. Samotný život NATO závisí od jeho námornej sily vrátane udržania otvorených životne dôležitých severoatlantických trás. Sovietske námorné bombardéry Backfire s protilodnými strelami vzduch-hladina teraz hrozia v čase vojny tieto trasy prerušiť. A Stredozemné more, kedysi ovládané americkou flotilou, je dnes silno zaplnené aj sovietskou. Kým sovietske námorníctvo v poslednom desaťročí prudko vyrástlo na dnešnú impozantnú ozbrojenú silu, americké sa nechalo zmenšiť na polovicu pôvodnej veľkosti a stále viac lodí starne a zastaráva. Keď sa čoskoro vojnovými udalosťami preruší dodávka arabskej ropy, Európa sa bude musieť oprieť o skromné rezervy, ktoré sa vyčerpajú za 60 až 90 dní. Sovietske prerušenie námorných trás NATO by potom mohlo spôsobiť, že celá Európa spadne Sovietom do rúk ako zrelá slivka. Platí to najmä vzhľadom na sovietske podvodné rakety krátkeho doletu v európskych teritoriálnych vodách, o ktorých som hovoril minulý mesiac v Audioletter č. 22. Zatiaľ iba Veľká Británia javí známky schopnosti takému vývoju odolať. Ako som spomenul minulý mesiac, britská vláda si odo mňa vyžiadala najnovšie súradnice rakiet a ja som ich poskytol. Z 29 sovietskych rakiet, ktoré vtedy boli okolo Britských ostrovov, Kráľovské námorníctvo do 18. apríla, pred šiestimi dňami, odstránilo všetky okrem jednej. Informovali ma však o troch nových raketách a odovzdal som to Britom na zakročenie. Británia môže navyše profitovať zo svojich nových severomorských ropných polí, ktoré by bez sabotáže či podobných udalostí mali v blízkej budúcnosti zabezpečiť nezávislosť od zahraničných producentov ropy.

Od nášho posledného rozhovoru sa konalo aj v ďalšej oblasti. Na základe mnou odovzdaných informácií bolo z ôsmich rakiet pri južnej Afrike sedem vyzdvihnutých. Podľa poslednej správy však raketa pri Mozambiku mieriaca na Rodéziu zostávala na mieste. Také odstránenia sú lepšie než žiadne konanie, stále však nejde o viac než dočasné zadržiavanie hrozby. Ak sa má zabrániť vojne, treba celú smrteľnú hru mačky s myšou zastaviť odhalením celému svetu, čo sovietske námorníctvo robí. Koncom minulého septembra, ako som odhalil v mesačnom Audioletter č. 16, mali Spojené štáty zlatú príležitosť urobiť to, kým sovietska podvodná raketová hrozba predstavovala iba malý zlomok dnešnej. Vtedy sovietska miniponorka na kladenie rakiet, vybavená konštrukciou na prekonávanie sonaru, vplávala do Chesapeake Bay a uviazla tam pre poruchu, ktorá napokon zabila posádku. Bola to dokonalá príležitosť ponorku vyzdvihnúť, cez satelit ju ukázať v televízii celému svetu a oznámiť Sovietskemu zväzu, že jeho hra sa skončila. Namiesto toho však, ako som nasledujúci mesiac odhalil v Audioletter č. 17, dohoda z Červeného piatku 1. októbra 1976 obnovila napäté spojenectvo Rockefellerovcov so Sovietmi a sovietskemu námorníctvu dovolili pod rúškom tmy vstúpiť do Chesapeake Bay a miniponorku odviezť. Podobná príležitosť je však opäť tu - nie v amerických, ale v nórskech vodách. V marci 1977 sovietska ponorka vplávala do fjordu Folda na severnom pobreží Nórska. Nóri ju odhalili, uzavreli východ a čakali, kým sa vynorí. Dňa 4. apríla 1977 sa príbeh objavil v európskej tlači, hoci poloha nebola uvedená. Pokiaľ však viem, nikde v Spojených štátoch sa o tom nezmenili. Dôrazne navrhujem nórskej vláde, aby pred umožnením úniku ponorky vykonala pátranie na navigačných súradniciach 64° 35' 23" severnej šírky, 10° 23' 14" východnej dĺžky. Miesto leží neďaleko uviaznutej ponorky a je polohou jednej zo siedmich sovietskych podvodných rakiet nedávno

umiestnených v nórske vodách. Ak nórska vláda požiada, prirodzene jej náležitými kanálmi poskytnem aj ostatné polohy.

V Spojených štátoch sa naďalej vôbec neusilujú vyčistiť naše vody od sovietskych jadrových zbraní ohrozujúcich krajinu. Podľa poslednej správy spreď niekoľkých dní nebola odstránená ani jedna zo 158 sovietskych rakiet a vodíkových bômb ukrytých v našich teritoriálnych vodách a americká vláda ma nijako neoslovila so žiadosťou o ich polohy. Medzitým plutóniové oblakové útoky na Spojené štáty pokračujú novými nádobami rozmiestňovanými blízko západného pobrežia, ktoré som spomínal minulý mesiac. Zo 16 nádob umiestnených v čase nahrávania Audioletter č. 22 minulý mesiac bolo do 15. apríla vypustených 11, ale dovtedy pribudlo 17 nových. Podľa poslednej správy sa nádoby rozmiestňujú pozdĺž celého západného pobrežia od San Diega po Seattle. Rozmiestniť ich je veľmi ľahké a jednoduché: napríklad ich zhadzujú lietadlá letiace pod naším radarom, ako sovietske bombardéry Bear, o ktorých nás pred pár dňami informovali správy. Kladú ich aj sovietske trawler, pretože môžu vstupovať do našej novej 200-míľovej rybolovnej zóny na lov určitých rýb. Skutočnosť, že sa to deje, dokázal zadržaný sovietsky trawler Taras Ševčenko, ktorý prevážal plutóniové nádoby v priestore pri korme.

Manévrovanie v prípravách na PRVÚ JADROVÚ VOJNU teda pokračuje so silným námorným dôrazom. Na jednej úrovni sa zdá, že Rockefellerovi agenti v Amerike naďalej spolupracujú so Sovietmi na spoločnom pláne dobývania. Na skutočnej úrovni však Sovieti aj Rockefellerovci hľadajú rozhodujúci knokautujúci úder. Čas je na strane Sovietskeho zväzu, preto sa Sovieti snažia vojnu mierne oddialiť, zatiaľ čo Rockefellerovci ju chcú urýchliť. Aby nás na ňu navykla, Carterova administratíva napína svaly a ukazuje, aká je voči Sovietom silná. V krátkom slede dôrazne presadzovala ľudské práva, dala Sovietom ultimátum pri rozhovoroch SALT, zabavila sovietske rybárske trawler a odohnala sovietske diaľkové turbovrtulové bombardéry Bear od juhovýchodného pobrežia našej krajiny. Čo bude nasledovať? Fotografia sovietskej ponorky v našich vodách? Rockefellerova pozícia sa za posledných niekoľko mesiacov ešte zhoršila ďalším poškodením ich podmorských superrakiet CIA v Atlantiku a Tichom oceáne. Z flotily 14 rakiet, ktorú som opísal v Audioletter č. 20 z januára 1977, už zo všetkých piatich v Tichom oceáne uniká materiál a nie sú použiteľné. Z deviatich atlantických zlyhali štyri - rakety č. 4, 6, 7 a 8. Z pôvodných 14 rakiet CIA tak zostáva iba päť pre Rockefellerove hrozby sovietskym partnerom. Medzitým Sovieti používajú svoje rakety krátkeho doletu v našich vodách Atlantiku, Tichého oceánu a Mexického zálivu na ďalšie oslabovanie nášho národného postavenia.

To však nie je všetko, priatelia. Po prvý raz boli sovietske rakety rozmiestnené aj vo Veľkých jazerách. Odtiaľ ohrozujú Chicago, Racine, Milwaukee, Cleveland, Bay City, Erie, Buffalo, Rochester a ďalšie mestá nášho priemyselného srdca. V súčasnosti je vo Veľkých jazerách presne 50 takýchto rakiet. Sú to však rakety krátkeho doletu s jedinou hlavicom, ešte menšie než viac-hlavicové rakety pozdĺž východného, západného a mexickozáľivového pobrežia. Akoby to nestačilo, práve ma upozornili, že sovietski agenti sa rozchádzajú po Amerike a kladú malé vodíkové bomby do vybraných vnútrozemských jazier. Hlavnými cieľmi sú veľké priehrady, ale aj niektoré ďalšie ciele. Keďže federálna vláda odmieta zakročiť, je nevyhnutné, aby teraz na ochranu občanov konali vlády jednotlivých štátov, najmä na Západe. Bezpečnostné hliadky pri veľkých priehradách a jazerách treba okamžite posilniť a uviesť do plnej pohotovosti. Treba aj pátrať po už umiestnených bombách, aby sa mohli odstrániť. Sovietske podvodné jadrové zariadenia už boli umiestnené na 21 miestach v Spojených štátoch a ďalšie pribúdajú. Devätnásť (19) cieľov sú priehrady, ďalšie dva mestá. KALIFORNIA má štyri: priehradu Oroville severne od Sacramento, Castaic severne od Los Angeles, Shasta v severnej Kalifornii a priehradu nádrže Otay pri San Diegu. ARIZONA má tiež štyri bomby: priehrady Glen Canyon, Coolidge, Theodore Roosevelt a Lake Pleasant pri Phoenixe. NOVÉ MEXIKO má tri: Navajo, Blue Mesa a Alfa Butte. MONTANA má tri: Fort Peck, Yellow Tail a Hungry Horse.

SEVERNÁ DAKOTA, JUŽNÁ DAKOTA, NEBRASKA, NEVADA a ŠTÁT WASHINGTON majú zatiaľ po jednej bombe ohrozujúcej priehradu patriace medzi najväčšie na svete: v uvedenom poradí Garrison, Oahe, Fort Randall, Hoover a Grand Coulee. IDAHO má dve bomby, obe ohrozujúce mestá: jedna je na severnom konci jazera Cour d'Alene a ohrozuje rovnomenné mesto; druhá je na severnom konci jazera Pend Oreille pri meste Sandpoint. Priatelia, nebolo by to možné bez zničenia FBI, ktoré sa začalo vraždou J. Edgara Hoovera. Boh pomáhaj nám všetkým.

Téma č. 3 - Pri takej vážnej vojenskej situácii by človek prirodzene očakával, že niekto vystúpi a zakročí proti sovietskym podvodným raketám. Napríklad generál George S. Brown, predseda Zboru náčelníkov štábov, zabezpečil odstránenie mnohých oceánskych a zálivových rakiet v auguste a septembri 1976. Ale kde je teraz?!! Priatelia, toto sa generálovi Brownovi stalo. Nech sa taktika manipulovania verejnosti akokoľvek mení, niektoré veci sa nikdy nemenia. Pred niekoľkými mesiacmi som v súvislosti s hanebnou epizódou Sputniku 1 spomenul, že dnes pochvaly a ocenenia získavajú ničitelia a zradcovia medzi nami, zatiaľ čo skutočných hrdinov, ktorí sa odvážia zdvihnúť hlavu, zrážajú, potláčajú a zabúdajú. Dnes o tom neexistuje pochmurnejšie svedectvo než súčasné postavenie generála Georgea S. Browna.

Ako predseda Zboru náčelníkov štábov je generál Brown najvyšším vojenským dôstojníkom Spojených štátov, a teda v istých ohľadoch celého slobodného sveta. Ako som podrobne odhalil v mesačnom Audioletter č. 16 za september 1976, práve on viac než ktokoľvek iný v americkej vláde zabránil prekvapivému sovietskemu jadrovému útoku na Ameriku v auguste a septembri 1976. Za mimoriadne nepriaznivých podmienok získal súhlas na odstránenie sovietskych podvodných rakiet a vodíkových bômb umiestnených v našich teritoriálnych vodách a potom to nariadil americkému námorníctvu, ktoré úlohu rýchlo vykonalo. Dňa 16. septembra 1976 som sa s generálom Brownom viac než hodinu stretol v jeho kancelárii v Pentagóne, aby sme prediskutovali pokračujúcu krízu a aby som mu odovzdal nové informácie, ktoré sa k nemu cez bežné kanály nedostávali. Stretnutím so mnou prijímal strašné osobné riziko a vedel to. Aby sa mohol so mnou stretnúť, rozhodol proti názoru celého svojho štábu. Samotné stretnutie sa uskutočnilo úplne bez akéhokoľvek vyrušenia. Nebolo ani časovo ukončené; jednoducho pokračovalo bez tlaku, kým sme nevybavili aktuálne záležitosti. Potom som odišiel so spolupracovníkom, ktorý ma sprevádzal ako svedok. Od Pentagónu sme v ten deň odchádzali za prudkej búrky; odvážny vlastenec, ktorého kanceláriu sme práve opustili, však čelil oveľa horšej osobnej búrke pre svoje úsilie v prospech národa. Varoval som pred tým poslucháčov minulý september v mesačnom Audioletter č. 16 a požiadal všetkých, aby jeho postavenie posilnili vyjadrením podpory.

Generál Brown jediný z najvyšších kruhov vlády Spojených štátov stál pri nás a zachránil pritom milióny životov. Teraz sa spoliehal, že pri ňom budeme stáť my v jeho pokračujúcom úsilí plniť ústavné povinnosti do posledného písmena. Niektorí z nás to urobili, priatelia, ale priveľa nie. V auguste a začiatkom septembra 1976 bol Zbor náčelníkov štábov zaplavený požiadavkami na zárok proti sovietskym podvodným raketám. Keď sa však zakročilo, neprišla taká mohutná vlna vďaka za rozhodujúce Brownovo vedenie ani podpory pokračujúcich pozitívnych krokov potrebných na záchranu krajiny. Priveľa z nás zabúda, že nestačí iba sťažovať sa na zlé; musíme aj aktívne podporovať správne, inak zvädne a zomrie. Po rozhodujúcich krokoch pod Brownovým vedením koncom minulého leta sa priveľa z nás jednoducho uvoľnilo a znovu zaspalo, nechajúc generála, aby sa bránil sám.

Teraz vám musím povedať, čo sa mu v dôsledku toho stalo. Už mnoho mesiacov som odrezaný od priameho kontaktu s generálom Brownom. V posledných mesiacoch sa pri verejných vystúpeniach javí ako úplne iný človek než kedysi. Namiesto jeho povestnej otvorenosti zostáva len rezignácia a prijímanie diktátu civilných nadriadených. Zmena je taká dramatická, že ju komentovali aj syndikovaní

komentátori, ktorí jej nerozumejú. Čo sa generálovi Brownovi stalo, vie len veľmi málo ľudí. Ja som to dokázal potvrdiť iba v posledných dňoch. Generál George S. Brown, najvyšší vojenský dôstojník krajiny, je teraz prakticky v domácom väzení. Ide o rovnaký druh obmedzenia, akému bol napríklad podrobený armádny poručík William Calley počas vojenského procesu za masaker v My Lai vo Vietname. V Brownovom prípade sú však dva rozdiely. Po prvé, žiadny vojenský súd sa nekonal. Namiesto toho žije pod hrozbou procesu, pre ktorý už boli zhromaždené prekrútené dôkazy a krivo vypovedajúci svedkovia. Po druhé, izolácia v Pentagóne a obmedzenie na rezidenciu vo Fort Myer nie sú absolútne. Striedajú ich veľmi starostlivo kontrolované vystúpenia na oficiálnych podujatiach, pretože neprítomnosť by rýchlo vyvolala podozrenie, že niečo je veľmi zle. Ak by sa teraz generál Brown znovu pokúsil vybočiť a vzdorovať ľuďom vo vysokých funkciách tým, že v rámci ústavnej povinnosti nariadi odstránenie rakiet, visiaca hrozba vojenského súdu by naňho okamžite dopadla. Pomocou premyslene upravených a sfalšovaných dôkazov, ktoré som spomínal, by ho za vykonanie povinnosti neprávom priviedli k istému odsúdeniu za vlastizradu. Nedávno už zverejnili údajné Brownove výroky, aby vyzeral nebezpečne. Vojenský súd so sfalšovanými dôkazmi by ho osobne zničil. Zároveň by zabránil jeho úsiliu priniesť Amerike prospech, napríklad obnoviť odstraňovanie sovietskych jadrových rakiet z našich vôd. Také rozkazy by zrušili a proces by zničením jeho dôveryhodnosti zmaril každý pokus varovať Ameriku.

Už v októbri 1976, iba mesiac po našom stretnutí, generál Brown dostal mocnú ukážku schopnosti nepriateľov verejne ho ukrižovať. Ako som v tom mesiaci rozoberal v Audioletter č. 17, vytiahli šesťmesačný rozhovor s Brownom a použili ho na intenzívne verejné zahanbenie a kritiku. Niekoľko údajných výrokov z rozhovoru zverejnili a kontrolované hlavné médiá ich zveličili natolko, že bol nútený ospravedlniť sa v celoštátnej televízii. Viete si to predstaviť? To všetko pre niekoľko pomerne bezvýznamných komentárov, ktoré, ak ich vôbec vyslovil, pred šiestimi mesiacmi nepritiahli žiadnu pozornosť. Epizóda mala jediný účel: dokázať Brownovi, že pri vznesení sfalšovaného obvinenia z vlastizrady by nemal žiadnu šancu brániť sa ani poslúžiť Amerike. Jedinou možnosťou by teraz bolo, aby sám verejne požadoval vojenský súd. Ani to by však neuspelo bez predchádzajúcej mohutnej verejnej podpory, ktorá mu bola dosiaľ odopretá na večnú hanbu celého národa. Ak Brownovi vznikne akákoľvek fyzická ujma, zodpovednosť bude priamo na pleciach Davida, Nelsona, Laurancea a Johna D. Rockefellerera III. Medzitým je tajným zajatcom, ktorý iba prítomnosťou na scéne udržiava milióny Američanov v presvedčení, že všetko je v poriadku. Keď sa vyžaduje verejné či oficiálne vystúpenie alebo vyhlásenie, zorganizuje sa a uskutoční pod pozorným dohľadom silného sprievodu, hoci to nie je vždy zjavné. Inak otvorenosť, dostupnosť a srdečnosť, ktoré Browna vždy odlišovali medzi novinármi, teraz zmizli. Je prakticky väzňom v Pentagóne, takmer bez možnosti komunikácie okrem starostlivo kontrolovaných vyjadrení a vystúpení, ktoré som spomínal. Hneď po vydaní tohto Audioletter môžete očakávať udalosti, ktoré sa môžu zdať vyvrátením mojich slov: napríklad Brown sa môže na chvíľu viac objavovať na verejnosti. Je dokonca predstaviteľné, hoci veľmi nepravdepodobné, že ho nechajú verejne poprieť nové obmedzenia v posledných mesiacoch v dôsledku povedzme nepriaznivej publicity spreď pár mesiacov. Ak sa to stane, majte na pamäti, že generál Brown je teraz vojnový zajatec uväznený nepriateľmi medzi nami. Už sme videli veľa príkladov toho, čo sú americkí vojnoví zajatci nútení hovoriť na propagandistické účely.

Áno, priatelia, generál Brown sa postavil za nás všetkých, len aby ho privedla z nás sklamalo tým, že sme nevytrvali vo vďake a ohromujúcej podpore. Existuje však jeden spôsob, ako ešte zabrániť tomu, aby jeho veľká osobná obeť za nás bola márna: každý jeden z nás ako jednotlivec musí práve teraz začať robiť všetko, čo môže, na záchranu našej milovanej krajiny. Priatelia, od reality niet dovolenky. Je na vás urobiť, čo môžete - nikto iný tu nie je. Aj keď nemôžete urobiť viac než napísať jeden či dva listy, urobte to. Nikdy neviete, ako ďaleko sa vašich niekoľko slov rozšíri. Môžu prechádzať od človeka

k človeku a napokon sa dostať k niekomu, koho ani nepoznáte, s oveľa väčšími zdrojmi než máte vy, kto môže zohrať životne dôležitú úlohu pri záchrane národa. Ak však nesplníte svoju úlohu, možno nikdy nebude počuť a konať. Ak môžete ponúknuť iba päť chlebov a dve ryby, ponúknite ich; výsledky vás možno ohromia.

Do budúceho mesiaca, ak Boh dá, tu bol Dr. Beter. Ďakujem vám a nech Boh žehná každému jednému z vás.

[Späť na obsah](#)

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.